

Akademický rok 2022/23

Bakalářská práce – posudek vedoucího

Jméno a příjmení studenta: BcA. Marie Olšáková

Název práce: Tělo a čas

Slovní hodnocení:

Marie Olšáková přišla do našeho ateliéru na bakalářský ročník z ateliéru Sochařství 2 a sochařskému vyjadřování zůstala věrna. Je jí velmi vlastní přemýšlení prostřednictvím zkoumání materiálů, nebojí se experimentů s nimi. Má velmi přirozené estetické cítění, takže její práce i průběžné zkoušky a experimenty vycházejí ve výsledku kultivovaně estetizované. Má cit pro přechodové stavy médií, ať již to jsou třeba vícenásobné expozice u fotek nebo aktuální používání sádry a formových materiálů. Dokáže v nich zachytit jemné osobní obsahy i křehkost tvůrčího procesu.

Vedle práce na zimní klauzuře, která již byla studií pro bakalářskou práci, velmi oceňuji za její kratší pobyt v ateliéru její radikální řešení úkolu scénografického řešení představení dle knihy *Tato izba sa nedá zjiesť*, kdy dokázala pomocí krabice a hlíny zhustit problematiku predátorských sexuálních vztahů.

Téma času jako něčeho, co souvisí s tělem, jí leželo v hlavě již od počátku práce v našem ateliéru. Souvislost s tělem se od přímočarého nápadu nějakého nositelného designu hodin přesunula postupně blíže k tělu, bezprostředně na něj.

Výsledné řešení je pro mě zajímavé jako asambláž, která cituje klasické ikony - formu figurálního torza a formu hodinového strojku s ručičkami. Hodinové ručičky vždycky nesou informaci, zde však kromě té obvyklé o tom, kolik je zde v tomto pásmu hodin, nesou ještě nějakou jinou, jejíž význam již není tak jasný. To z objektu tvoří prostorovou hádanku. Samotné ručičky uhýbají tělu a kvůli svému kruhovému oběhu jsou tak zvláště zdeformované, což práci dodává vtipný a nečekaný detail.

Autorka v textu nabízí jako výchozí interpretaci díla úvahu o působení času na cis ženu. Čas na ni tlačí, zvláště skrze očekávání druhých a společnosti, kteří ji stanovují jediný správný čas pro jednotlivé fáze jejího života. Dílo je jasně symbolistické. Autorka zobrazila čas ve formě hodin, hodinového strojku, jako něco, co je dáno "objektivně", co běží mechanicky, a toto srovnává s reálným plynutím času po své kůži a těle. Ručičky hodin jsou v jejím díle sice decentně vykřivené a těla se decentně nedotýkají, klidně by to ale mohly být naostřené čepele, které s každou otočkou z těla ukrajují. Nejlépe pocit tělesnosti času vystihují fotografie v dokumentaci z práce ze zimního semestru, kdy má autorka na těle přisádrováno hned několik ciferníků a j tak v sevření hned několika systémů.

Text práce sice neobsahuje literaturu, která by rozebírala šířeji některý aspekt z velké tematiky času, ale autorka v něm jasně vymezuje svůj autobiografický postoj. Výběr referencí, od období surrealismu až po skupinu Human since 1982 ukazuje, že je jí blízké i chápání obrazu hodinového strojku jako sociální kritiky. Práci Marie považuji za poctivě a kvalitně vytvořenou, emocionálně působivou a odpovídající bakalářské práci v praktické i teoretické části.

Otázky k rozpravě:

Závěrečné hodnocení:

Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh klasifikace: A

Posudek vypracoval(a):

prof. Mgr. A. Lenka Klodová, Ph.D.

Datum:

5. 6. 2023

Studijní oddělení / Fakulta výtvarných umění VUT / Údolní 244/53 / 602 00 / Brno

T: 541 146 806 / IČ: 00216305, DIČ: CZ00216305 / www.ffa.vutbr.cz / info@ffa.vutbr.cz

Fakulta výtvarných umění VUT v Brně / Rybářská 125/13/15 / 603 00 / Brno

T: 541 146 850 / F: 543 212 670 / IČ: 123456, DIČ: CZ123456 / www.ffa.vutbr.cz / info@ffa.vutbr.cz